

НА КРЪСТОПЪТ Сливенска епархия през 1944 – 1953 година

Вяра Владова

Резюме

В изследването са разгледани основните моменти в развитието на Сливенска епархия в контекста на отношенията между Българската православна църква (БПЦ) и комунистическата държава в новите обществено - политически условия, настъпили след деветосептемврийския преврат през 1944 г. Първият период 1944 – 1953 г., крайната граница на когото бележи възстановяването на Българската патриаршия, е най-траматичният в съвременната история на БПЦ. Финалният резултат от сложните и драматични отношения между комунистическата държава и БПЦ през този етап е обезличаването на църквата и поставянето ѝ под контрола на държавата. В проучването вниманието е насочено основно към два въпроса: управлението на оглавилите Сливенска епархия през посочения период митрополити – Евлогий и Никодим, мястото и ролята им на висши духовници, политическите и религиозните позиции, които изявяват в това смутно време, когато ръководят и представляват цялостния живот в поверената им епархия. Другият въпрос е свързан с репресивната политика на комунистическата държава по отношение на БПЦ в различните ѝ форми и конкретно засегнатите от нейното провеждане свещенослужители от Сливенска епархия.

Изследването е с отворен характер. Във времето напред, могат да бъдат проучени други периоди от историята на Сливенска епархия.

AT A CROSSROADS SLIVEN EPARCHY IN THE PERIOD BETWEEN 1944 - 1953

Vyara Vladova

Abstract

The study examines the key moments in the development of Sliven eparchy in the context of the relations between the Bulgarian Orthodox Church (BOC) and the Communist state in the new socio-political conditions occurring after the coup